

Паралелна упозорења – број један

Откривење Исуса Христа: разумевање последњег упозорења човечанству

Jeff Pippenger
2023-08-08

„Откривење Исуса Христа“ отвара се Божјем народу када је „време близу“. Последња опоменска порука за човечанство даје се непосредно пре завршетка времена људске милости, а та завршна порука представљена је у неколико пророчких линија у Библији. У Откривењу четрнаест та завршна опоменска порука представљена је са три анђела.

И видех другога анђела где лети посред неба, имајући вечно јеванђеље да објави онима који живе на земљи, и сваком народу, и племену, и језику, и роду, говорећи јаким гласом: Бојте се Бога, и подајте му славу; јер дође час суда његова; и поклоните се Ономе који је створио небо, и земљу, и море, и изворе водене.

И за њим пође други анђеол, говорећи: Паде, паде Вавилон, град велики, јер вином гнева блуда свога напоји све народе.

И трећи анђеол пође за њима, говорећи гласом великим: Ако се ко поклони звери и лику њезину, и прими жиг њезин на чело своје или на руку своју, и он ће пити од вина гнева Божјега, које је непомешано наличено у чашу срџбе Његове; и биће мучен огњем и сумпором пред светим анђелима и пред Јагњетом. И дим мучења њихова излазиће у векове векова; и неће имати мира ни дању ни ноћу они који се клањају звери и лику њезину, и који год прима жиг имена њезина. Овде је трпљење светих; овде су они који држе заповести Божје и веру Исусову. Откривење 14:6–12.

У осамнаестом поглављу Откривења, иста та порука објављује пад Вавилона.

И после овога видех другог анђела где силази с неба, који имаше велику власт; и земља се осветли од славе његове. И повика силно, јаким гласом, говорећи: Паде, паде Вавилон велики, и постаде станиште демона и пребивалиште свакога нечистог духа, и кавез сваке нечисте и мрске птице. Јер сви народи пијаху од вина гнева блуда њезина, и цареви земаљски чињаху блуд с њом, и трговци земаљски обогатише се од обиља раскоши њезине. И чух други глас с неба где говори: Изиђите из ње, народе мој, да не будете саучесници у гресима њезиним, и да вас не задесе зла њезина. Јер греси њезини допреше до неба, и Бог се опомену безакоња њезиних. Откривење 18:1–5.

Пророчка линија историје, или, могли бисмо рећи, низ догађаја представљен анђелом који обасјава земљу својом славом у осамнаестом поглављу, представља догађаје који воде ка завршетку суда, завршетку времена милости и седам последњих зала. Пророчка историја представљена у осамнаестом поглављу тече „паралелно“ са линијом пророчке историје представљеном трима анђелима из четрнаестог поглавља.

„Бог је порукама из Откривења 14 дао њихово место у низу пророштва, и њихово дело не треба да престане до самог завршетка историје ове земље. Поруке првог и другог анђела још увек су истина за ово време и треба да теку упоредо с овом која следи. Трећи анђео објављује своје упозорење силним гласом. ‘После овога’, рекао је Јован, ‘видех другог анђела како силази с неба, који имаше велику власт, и земља се осветли од славе његове.’ У овом просветљењу сједињена је светлост све три поруке.” The 1888 Materials, 803, 804.

Три анђела из четрнаестог поглавља, који лете посред неба, симболизују светску поруку која се завршава жигом звери и завршетком времена милости. У осамнаестом поглављу сва земља бива обасјана славом анђела чија се порука такође завршава свршетком времена милости.

Poruka koja je simbolično predstavljena trima anđelima u četrnaestom poglavlju, a koja je takođe predstavljena anđelom koji silazi u osamnaestom poglavlju, jesu dva prikaza iste poruke upozorenja. U Bibliji nema ničega suvišnog, ničega uzaludnog. Činjenica da Jovan više nego jednom označava potpuno istu poruku naglašava važnost te poruke i prikazuje božanski metod poučavanja, koji je biblijsko pravilo nazvano „ponovi i proširi“. Dovođenje u vezu dvaju tokova proročke istorije otkriva istine koje ne bi bile prepoznate ni u jednom toku kada bi se razmatrao odvojeno od drugoga. Danas, kada biste na sud doveli dva svedoka istog događaja da svedoče, oni bi vrlo verovatno mogli dati suprotne iskaze na osnovu svoje političke ili društvene ideologije. To nije slučaj sa biblijskim svedocima; oni se uvek slažu, i ako vam se čini da se ne slažu, onda nešto posmatrate pogrešno.

Две илустрације које разматрамо јесу управо иста вест упозорења коју књига пророка Малахије представља као повратак пророка Илије. Све три поруке долазе унапред, пре завршетка времена милости — јер вест упозорења садржана у све три пророчке линије није само дата унапред, пре завршетка времена милости, него је завршетак времена милости само полазиште, ако хоћете и сама тема, сваке од тих порука упозорења. У ствари, ако икакву вест упозорења објављује или илуструје било који пророк, то је исто оно упозорење као у Откривењу четрнаест, осамнаест и у Малахијиним пророштвима о Илији.

Ове три линије пророштва лако се могу показати као међусобно упоредне. Имајући то у виду, постоје два основна извора обавештења у библијском пророштву. Један је препознавање низа догађаја који се одвијају на крају света. Други извор обавештења јесте приказ делатности пророка повезаних са поруком која износи будуће догађаје.

Постоје два правила која вреди размотрити у вези с овим идејама. Прво је да сви пророци говоре о крају света, где се време милости завршава.

„Сваки од древних пророка говорио је мање за своје време него за наше, тако да је њихово прорицање на снази за нас. ‘А све ово њима се догађаше за угледе, а написа се за поуку нама, на које крајеви света дођоше.’ 1. Коринћанима 10:11. ‘Којима се откри да не себи самима, него нама служашу овим што вам је сада јављено преко оних који вам проповедаше јеванђеље Духом Светим посланим с неба; у што анђели желе завирити.’ 1.

Петрова 1:12....”

„Библија је сабрала и ујединила своја блага за овај последњи нараштај. Сви велики догађаји и свечани збивања из историје Старога завета били су, и јесу, понављани у цркви у овим последњим данима.“ *Selected Messages*, књига 3, 338, 339.

Све пророчке поруке Библије „важе за нас“, „на које су дошли крајеви света“. То правило, у споју с другим правилом које препознаје „ствари“ које је Свети Дух „обликовао“, „и у давању пророштва и“ такође „у приказаним догађајима“, даје додатну снагу тврдњи да пророчки догађаји на почетку једног пророштва представљају праобраз и теку упоредо с пророчким догађајима на крају било ког датог пророштва.

„Потребно је много помније проучавање речи Божје; а нарочито Данило и Откривење треба да добију пажњу какву никада раније нису имали у историји нашег дела. Можда ћемо у неким правцима имати мање да кажемо у погледу римске силе и папства; али треба да скренемо пажњу на оно што су пророци и апостоли написали под надахнућем Светога Духа Божјег. Свети Дух је тако уобличио и само давање пророчанства и догађаје који су у њему приказани, да поучи да људски чинилац треба да остане изван видокруга, сакривен у Христу, а да Господ Бог неба и Његов закон треба да буду узвишени. Читајте књигу пророка Данила. Изнесите, тачку по тачку, историју царстава која су тамо представљена.“ *Testimonies to Ministers*, 112.

„Свети Дух је тако обликовао прилике, како у давању пророштва тако и у приказаним догађајима.“ У „давању пророштва и у приказаним догађајима“ „прилике“ су биле „тако обликоване“ од стране „Светога Духа“ да и „давање пророштва“ и „приказани догађаји“ треба да буду препознати као надахнути и примењени на пророчку илустрацију краја света.

Јовану је Гаврило дао пророчанство и речено му је да га напише у књигу и пошаље црквама. У то време Рим га је прогонио; био је прогнан на начин који би одговарао ономе што се данас у свету назива тајним затвором. У том историјском контексту, Јован је био одвојен од људског рода онолико колико је то и било који затвореник у заливу Гвантанамо.

Јован указује да се виђење одиграло док је богослужио у суботу седмога дана, која је Дан Господњи.

Јер је Син човечији Господар и суботе. Матеј 12:8.

Док се клањао у Духу, зачуо је за собом снажан глас.

Ја Јован, који сам и ваш брат и заједничар у невољи, и у царству и трпљењу Исуса Христа, бејох на острву званом Патмос, ради речи Божје и ради сведочанства Исуса Христа. Бејох у Духу у дан Господњи, и чух за собом глас велики, као трубу, који говораше: Ја сам Алфа и Омега, први и последњи; и: што видиш, напиши у књигу, и пошаљи седмим црквама које су у Азији: у Ефес, и у Смирну, и у Пергам, и у Тијатиру, и у Сард, и у Филадельфију, и у Лаодикију. Откривење 1:9–11.

Јован, његово окружење и околности које су наведене описују га као онога који је прогоњен зато што светкује суботу седмога дана, али и као онога који је прогоњен зато што верују и у Библију и у списе Елен Вајт, што је „сведочанство Исусово“. Он чује велики глас иза себе, који се окреће да види, и тиме представља адвентисту седмога дана на крају света који чују глас иза себе како говори: „ово је пут, идите њиме.“

Све пророчке линије међусобно су паралелне на крају света.

„У Откривењу се састају и завршавају све књиге Библије.“ Дела апостолска, 585.

Сваки пророк који чује глас иза себе усклађује се са Јованом у приказу Божјег народа на крају света. Јован је чуо глас иза себе који му је давао упутства. Исаија је такође чуо глас који је давао упутства.

Зато ће Господ чекати да вам се смилује, и зато ће се узвисити да вам укаже милост; јер је Господ Бог суда: блажени су сви који га чекају.

Јер ће народ пребивати на Сиону у Јерусалиму; нећеш више плакати; милостив ће ти веома бити на глас вапаја твога; чим га чује, услишиће те. И ако вам Господ да хлеб невоље и воду тескобе, ипак се учитељи твоји неће више уклањати у страну, него ће очи твоје гледати учитеље твоје. И уши твоје чуће реч иза тебе где говори: Ово је пут, идите њим, ако бисте скренули надесно или ако бисте скренули налево. Исаија 30:18–21.

Божји народ остатка чује глас иза себе који му показује којим путем треба да иде. Потом треба да одлучи хоће ли послушати или неће послушати. Народ представљен Јованом и Исаијом јесте народ на крају света који чека Господа док Он одуговлачи, а Исаија нас обавештава да Он одуговлачи зато што је Бог суда. Од почетка милеритске историје 1798. године па до завршетка времена милости за адвентизам при недељном закону, Бог у небеској светињи извршава суд. Обећање гласи да ће бити благословени они који чекају Господа током раздобља суда.

Божји народ који је благословен зато што чека, представљен је девојкама које у причи о десет девојака чекају Женика. Свих десет су заспале, а затим у поноћ настаје криза која раздваја заспале девојке у две класе. Једна класа је чула глас иза себе и окренула се да види глас који их је упутио којим путем да наставе, а друга класа је одбила да се окрене и чује глас — упркос чињеници да порука која се провлачи кроз целу књигу Откривења гласи: „Ко има ухо, нека чује шта Дух говори црквама.“

„Прича о десет девојака из Матеја 25 такође приказује искуство адвентистичког народа.“ Велика борба, 393.

Јован представља адвентистички народ који се окреће прошлости да би разумео будућност. Када „чују реч иза“ себе, као што је Јован чуо, та реч такође обухвата упутство дато у Исаијином сведочанству о овом истоветном догађају. Исаијино упутство гласило је: „Ово је пут, идите њим, кад бисте свратили надесно и кад бисте свратили налево.“ Мудре девице у дванаестој глави Данила разумеју умножавање знања на крају света, јер су „тамо и амо ходиле“ по Речи да би разумеле животодавно знање које је било отпечаћено.

А ти, Данило, затвори ове речи и запечати књигу до времена свршетка; многи ће тамо-амо ходити, и знање ће се умножити. Данило 12:4.

Пророци које разматрамо представљају адвентисте седмог дана у историјском раздобљу у којем се суд приводи крају и време милости се затвара. Они који су представљени као мудре девојке чују глас иза себе како говори: ово је пут, идите њиме; и Он обећава да ће их водити на стази кад скрену налево или надесно. „Ићи тамо-амо“, као што то чине мудре девојке када се књига отвори, симбол је проучавања Библије. Природа нас поучава да, да би се трчало, најпре се мора научити ходати, а Исаијино сведочанство каже да ће вас, ако слушате глас иза себе, Он водити у проучавању своје Речи, било да се окренете Старом завету (лево) или Новом завету (десно). Отворите Библију и Он ће вас водити својим гласом. Али за адвентисте седмог дана на крају света то такође значи да ће вас Он водити када отворите Библију (лево) и када отворите Дух пророштва (десно).

Пут којим треба ходити постаје још одређеније одређен када се дода Јеремијино сведочанство.

Овако говори Господ: Станите на путеве, и погледајте, и распитајте се за старе стазе, где је добар пут, и идите њиме, и наћи ћете покој душама својим. Али они рекоше: Нећемо ићи њиме. И поставих над вама стражаре, говорећи: Слушајте звук трубе. Али они рекоше: Нећемо слушати.

Zato čujte, narodi, i znaj, o zbore, šta je među njima. Čuj, o zemljo: evo, ja ću dovesti zlo na ovaj narod, plod misli njihovih, jer nisu poslušali mojih reči, niti moga zakona, nego su ga odbacili. Jeremija 6:16–19.

У овом одломку постоје две врсте богомољаца. Једна група разматра све „путеве“ и бира да ходи „старим стазама“. Они су били способни да изаберу „добар пут“ међу свим другим могућим „путевима“, јер су то они који су слушали глас иза себе, и тај глас им је говорио: „Ово је пут, идите њим.“ Јован представља оне који чују глас иза себе, глас са „старих стаза“.

„Овако говори Господ: Станите на путевима и видите, и питајте за старе стазе, где је добар пут, и ходите њиме.“ Јеремија 6:16.

„Нека нико не настоји да отргне темеље наше вере — темеље који су на почетку нашег дела били положени молитвеним проучавањем Речи и откривењем. На тим темељима зидамо већ последњих педесет година. Људи могу мислити да су нашли нов пут и да могу положити чвршћи темељ од онога који је већ положен. Али то је велика обмана. Јер другога темеља нико не може поставити осим онога који је постављен.“

„У прошлости су многи предузимали изградњу нове вере, успостављање нових начела. Али колико је дуго њихова грађевина стајала? Ускоро је пала, јер није била утемељена на Стени.

„Зар први ученици нису морали да се суоче са људским казивањима? Зар нису морали да слушају лажне теорије, а затим, пошто све учине, да остану чврсти, говорећи: ‘Јер

темеља другога нико не може поставити осим онога који је постављен’? 1. Коринћанима 3:11.“

„Дакле, треба да чврсто држимо почетак свога поуздања до самога краја. Речи силе послали су Бог и Христос овоме народу, изводећи га из света, тачку по тачку, у јасну светлост садашње истине. Уснама дотакнутим светим огњем, Божје слуге су објављивале поруку. Божански исказ ставио је свој печат на истинитост објављене истине.“ Testimonies, volume 8, 296, 297.

Али постоји још једна група у Јеремијиној линији, и та „заједница“, како их он назива, саградила је кућу која представља нову веру, и та кућа пада јер није била саграђена на стени. Та кућа је Црква адвентиста седмог дана, или, како Јован поистовећује ту исту цркву — синагога сатанина.

Одбити да се чује значи одбацити Његове „речи“ и Његов „закон“. Због њихове побуне против враћања и ходања старим стазама, као и због њиховог одбијања да чују трубну поруку стражара, Бог ће пустити зло на народ који Јеремија назива „злом заједницом“. Начин на који Бог поступа са лаодикијском црквом Адвентиста седмог дана предмет је библијског пророчанства. Пророк Осија доприноси обележјима „зле заједнице“ када говори о томе зашто су одбачени.

Мој народ пропада због недостатка знања; пошто си одбацио знање, и ја ћу одбацити тебе, да ми више не будеш свештеник; пошто си заборавио закон Бога својега, и ја ћу заборавити децу твоју. Осија 4:6.

Одбачени су због недостатка знања, што представља поруку која је запечаћена откривена у време краја. Бог овде окончава свој заветни однос са својим народом у овом одломку, јер их непосредно назива: „Народе мој!“ Пошто су одбацили Христа и заборавили Његов закон, неће бити свештеници Богу. Када Божји народ ступи у завет са Богом, Он их чини свештеницима и царевима. Када је Бог ступио у завет са древним Израиљем, рекао је преко Мојсија:

Сада, дакле, ако заиста будете слушали мој глас и држали мој савез, бићете ми особито благо изнад свих народа; јер је сва земља моја. И бићете ми царство свештеника и свет народ. То су речи које ћеш казати синовима Израиљевим. Излазак 19:5, 6.

Када је Бог ступио у савез са хришћанском црквом, објавио је кроз Петра:

Него сте ви изабрани род, царско свештенство, свети народ, народ задобијен да буде Његово власништво, да објавите врлине Онога који вас је позвао из таме у своју чудесну светлост; ви који некада не бесте народ, а сада сте народ Божји; који не бесте помиловани, а сада сте помиловани. 1. Петрова 2:9, 10.

Петар се у овим стиховима осврће на прелаз са древног Израиља као Божјег изабраног заветног народа на хришћанску цркву, када каже да „некада не бесте народ, а сада сте народ Божји“. Када су се Јевреји одвојили од Бога, Господ је ступио у завет са хришћанском црквом. И једни и други сматрани су народима свештеника док су били у браку са

Господом.

Бити одбачен као свештеник указује на то да сте некада били заветни народ. Адвентисти седмога дана ступили су у завет са Господом на почетку адвентистичке историје. Црква у пустињи изашла је из Реформације, али је одбацила милеритску поруку, те се тако развела од Бога током историје порука првог и другог анђела. Коначно раздвајање догодило се доласком другог анђела, а објава је била да она више није кћи Христова, него је постала кћи Вавилона. Непосредно затим, током Поноћног поклича, Бог је позвао Своју нову невесту у заветни брак.

Две плоче које су биле симбол завета за древни Израил биле су две плоче Десет заповести, а две плоче за духовни савремени Израил јесу две Авакумове плоче, представљене картама из 1843. и 1850. године. Заветни народ, који је надахнуће више пута означило као Лаодикеју, одбацио је старе стазе, одбио да слуша глас за собом, те стога понавља завршну историју древног Израила док бива избљуван из уста Господњих. Зашто се то догађа онима које Он назива: „Мој народ?“

Прича о десет девојака, која приказује искуство адвентизма, испуњава се двапут: једном на почетку, а затим на завршетку адвентизма. Сестра Вајт учи да се прича испунила и да ће се испунити до самога слова, а такође и да се прича увек има разумети као садашња истина, као што је то и трећи анђео.

„Често ми се указује на причу о десет девојака, од којих пет беше мудрих, а пет неразумних. Ова прича испунила се и испуниће се до у најситније појединости, јер има нарочиту примену на ово време и, као и вест трећег анђела, испунила се и наставиће да буде садашња истина до свршетка времена.“ Review and Herald, 19. август 1890.

Милеритски адвентизам испунио је чекање из приче у раздобљу између њиховог неуспелог предвиђања за 1843. годину и тачног предвиђања за 22. октобар 1844. године. Пророчки детаљи ове историје су многобројни и важни, али ја једноставно желим да укажем на то да је прича о десет девојака непосредно повезана са трећим анђелом, као што је сестра Вајт управо изјавила.

Од 1798. године до 22. октобра 1844. године, вест првог анђела објављивала је отпочињање суда. Непосредно пре него што је суд започео, испунио се Поноћни поклич из приче о десет девојака. Стога, када трећи анђео буде објављивао завршетак суда, објава Поноћног поклича биће још једном поновљена.

Препознавање да су протестантске цркве одбациле Божју поруку, те тако постале кћери Вавилона, представљало је долазак поруке другог анђела и почетак времена одлагања у причи која се „испуњавала до најситнијег слова“. Господ се није вратио 1843. године; задржао се да би испитао и благословио девојке. Објава другог анђела, која је протестантске цркве означила као кћери Вавилона, била је позив онима који су још увек били у тим палим црквама да изађу и стану уз милерите и њихово разумевање пророштава. На логорском сабору у Ексетеру Самјуел Сноу је пружио доказе неопходне да потврде Господњи долазак

22. октобра 1844. године, а порука поноћног поклича прешла је преко земље као плимни талас. Потом је трећи анђео дошао у Великом разочарању од 22. октобра 1844. године.

Ово је био сажет преглед једне ране историје, у којем сам изоставио многе појединости, како бих издвојио неколико тачака које изгледају непосредније релевантне за оно чиме се бавимо.

Наставићемо ове мисли у следећем чланку.